

den Dag Monrad første Gang traadte frem for Offentligheden som politisk Taler, at det er beklageligt, at paa den Dag da for 40 Aar siden vor konstitutionelle Udvikling begyndte at spire her i Landet, kommer det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Nimestad), for det Sted, hvor den konstitutionelle Strømning først kom frem, her og mandsætter sig Fremme af et Forslag, som i 30 Aar har staaet som en nødvendig Betingelse for vor konstitutionelle Liv. Jeg mener, at, efter hvad den ærede Konseilspræsident her udtalte ifjor, saa er, enten nu Forslaget er galt eller det er vist, denne Sag moden til Behandling i den danske Rigsdag, og jeg siger, at jeg efterkommer min Pligt som Rigsdagsmand ved at bringe dette Forslag ind, og jeg modtager ethvert andet Forslag om en Ministeransvarlighedslov, om det er nok saa afvigende fra mit, naar det gaar gennem Rigsdagen; thi er der Noget, som savnes i vor forfatningsmæssige Liv, er det en Ministeransvarlighedslov.

B. Solm: Jeg var ganske vist ikke bestemt paa at tage Ordet ved denne Forhandling; men den Modtagelse, som dette Lovforslag fik fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) gjør, at jeg finder mig foranlediget til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger. Jeg tilstaaer, at jeg blev i højeste Grad overrasket ved at høre hans Udtalelser, thi jeg troede dog, at, dersom der var Noget, vi kunde være enige om, maatte det være Ansvarligheden af at faae en Ministeransvarlighedslov — om Indholdet deraf kunne vi jo siden tales ved om. Ja, jeg ser, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) bliver noget lattermild over saadanne Udtalelser. Jeg synes i Grunden, at det er i højeste Grad forunderligt; thi jeg kan her slutte mig til, hvad der blev udtalt fra det ærede Medlem for Præstø (Beth), jeg synes, at det kunde være i alle Parters Interesse at søge saavidt muligt at faae en Lov for Ministre som for alle andre Menneſter, thi det er sandelig ikke sikkert, at det Parti, der staaer ved Roret i Diebliffet, bliver ved at staa der for evig. Der kan gjerne komme andre Strømninger frem, hvor endog saa det Parti, der nu staaer ved Roret, kunde glæde sig meget ved, at man havde en Ministeransvarlighedslov. Derfor vil jeg støtte Forslaget, og jeg beklager, at man fra den Side skal høre saadanne Udtalelser om Forslaget som om Ubetimeligheden af, at en saadan Sag er fremkommen.

Bille: Det ærede Medlem maa have hørt en hel Del Andet, end hvad der blev sagt. Jeg har lyttet til hvert Ord, der blev sagt af min ærede Nabo (Nimestad), men ikke hørt ham tale et eneste Ord enten mod en Ministeransvarlighedslov eller om hans eget Onſke om at medvirke

til en Ministeransvarlighedslov. Den Modtagelse som denne Lov nu finder, har sin ganske naturlige Forklaring i den Maade, hvorpaa de Herrer, der ere dens Fædre, ved tidligere Leilighed have stillet sig til den. Min ærede Nabo havde ikke været tilstede, da Udvalget angaaende Loven om Ministeransvarlighed blev konstitueret. Jeg havde den Lykke at deltage i dette Møde, dette Unicum af et Møde, som da blev afholdt. Det forholder sig nu ingenlunde saa, at Sygdom skulde have gjort det umuligt eller vanskeligt for os at gaa ind paa Forhandling af denne Lov. Det er ganske rigtigt, at det ærede Medlem, vor Senior fra Middelfart (B. Christensen), var syg, da vi første Gang forsøgte at konstituere Udvalget. Det hændes nu af og til, at et Udvalg alligevel konstitueres, selv om et af dets Medlemmer er sygt. Ved denne Leilighed fandtes det imidlertid hensigtsmæssigere af den ærede Forslagsstiller (Alberti) at udsætte det konstituerende Møde, indtil denne vor ældre Kollega var bleven rask. Det glæder mig at kunne sige, at det ikke varede saa særdeles længe, før det ærede Medlem fra Middelfart allerede var tilstede her igjen, og saa afholdt vi et konstituerende Møde og valgte ham til Formand. Der havde været fuldkommen god Tid til at holde adskillige Møder til denne Sags nærmere Prøvelse, hvis man havde villet det, men vi skiltes ad efter det konstituerende Møde under en Udtalelse af selve det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti), som gik ud paa: Ja, videre komme vi vel ikke i denne Samling. Nu maa De undskyld, mine Herrer, at det Slags Paradehefte, som saaledes føres op til en Forandling i Salen, men som man ikke vil undergive alvorligt Arbejde, for virkelig at bringe noget Praktisk ud deraf, faar man ikke megen Respekt for. Der er ikke den allerfjerne Grund for os til at tale i høitidelige Toner om et Lovforslag som dette, der alene bruges til at gjøre Demonstrationer her i Salen, maaste for saa at benyttes bagefter ude i Landet, men som maa forlades, naar det gjælder det virkelige Arbejde. De Herrer ere saaledes selv Skyld i, om der nu ridikuliseres over den Maade, hvorpaa de behandle den, og det kan saa lidt nytte, at man taler i høie Toner om den Pligt, man har til at indbringe Forslaget. Ikke ethvert Forslag, der mel-der sig og striver paa sin Titel: Ministeransvarlighedslov, er det derfor Umagen værd at prøve. Ikke Enhver, der paataaler en af Grundlovens Løsteparagrafer, har derfor Ret til at fordrø, at vi skulle følge ham. Det kommer an paa, hvorledes Arbejdet er gjort, og paa den ærlige og alvorlige Villie, som lægger sig for Dagen, til at faae noget Praktisk ud deraf. Den Maade, hvorpaa denne Sag er behandlet i forrige Samling, har for mig været et tydeligtgørende Bevis paa, at det i alt Fald dengang ikke var den alvor-